

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut, fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvor meget finansierer man bloktilskud fra kommune til kommune efter kommunefordelingen blev ændret i 2009?**
 - a. Hvor mange kroner til Kommuneqarfik Sermersooq?
 - b. Hvor mange kroner til Qeqqata Kommunea?
 - c. Hvor mange kroner til Avannaata Kommunea?
 - d. Hvor mange kroner til Kommune Kujalleq?
 - e. Hvor mange kroner til Kommune Qeqertalik efter dens etablering?
- 2. Hvor meget har man brug for at genetablere Tasiilaq kommune?**
- 3. Hvis Tasiilaq kan etableres igen, hvis borgerne viser ved en afstemning af kommunen skal etableres igen er Naalakkersuisut åben det?**

(Medlem af Inatsisartut, Gerth Mikaelson, Naleraq)

Begrundelse:

Befolkningen i Tasiilaq og dens bygder har flere gange ytret om, at alting går nedad efter Kommune sammenlægningerne.

Borgerne ved allerede i flere omgange, om de er opgaver, økonomisk eller servicering, så er Tasiilaq og bygderne altid kommet til sidst og det er man efterhånden træt af. Der er lavet flere store demonstrationer, hvor der er lavet beslutninger for at ændre på tilstanden. De fleste er kun ord. Disse bliver vist frem igen og igen fra befolkningen.

Vestgrønlændere der tager på arbejde i Tasiilaq fremkommer med deres utilfredshed via det sociale medie Facebook, hvor de viser at de ellers prøver at tage hjem. Befolkningen der prøver at tage hjem til deres bygd som har taget dem 1 måned har vi set flere gange, selv en

folkevalgt i kommunen, selvom vedkommende ved at det er farligt, har måttet tage en snescooter, båd og snescooter igen for derved at nå hjem til sin bygd.

Med tanke om hvordan vores land kører, og især hvor utilfredsstillende forhold kører ved Tasiilaq og bygderne, så er serviceringen desværre meget dårlig.

Formanden for arbejdsgiverforeningen har på vegne af befolkningen reageret stærkt med en udtalelse, om, at starte op med et parti og derved og hvis muligt få Østgrønland skilt fra Vestgrønland. Da forholdene er så dårlige. De er så trætte af den Vestgrønlandske kolonimagt, at de er begyndt at reagere sådan.

Mange arbejdspladser for befolkningen lukker. Bagerier lukker. Der har ellers kørt en Frimærkebutik i Tasiilaq, som har kørt stabilt og stærkt er lukket, og dette afstedkommer slet ingen forsvar fra borgmesteren.

Med tanke om længere tid i fremtiden og med tanke om, at der skal udbygges elværk, så har man udskudt det uden dato på. Dette vil afstedkomme at byggerier i byen vil begrænses enormt. Byggeri af lufthavn, byggeri af svømmebassin og andre store byggeprojekter kan ikke blive til noget. Der sættes begrænsninger på alle de steder der kan skaffe arbejdspladser.

Mange generationer bor sammen i samme hus pga. mangel på boliger. Disse giver også store konsekvenser for børn til stadighed, f.eks. uretfærdighedshandlinger til børn, og disses eftervirkninger er at man begår selvmord efter man er blevet voksen. Fordi de har fået et kæmpe vrede i sig.

Jeg kan ellers godt komme med flere store emner som er mine tanker. Tasiilaq og bygderne har store konsekvenser, ligesom andre beboede steder, som afstedkom fra kommunesammenlægningerne og disse er også skyld i forskellige årsager som også er skyld i tilstandene den dag i dag. Man bliver ikke beskyttet af borgmesteren, som før i tiden.

Disse er årsagerne til ovenfor nævnte nødvendige spørgsmål.

Her er det meget vigtigt at nævne: Grunden til at jeg har spurgt så bredt og uddybet nærmere, er fordi det er mere og mere tydeligt, at østgrønlænderne ikke får den samme beskyttelse som vestgrønlandere.

Jeg kan godt forstå indbyggerne er begyndt at påpege folkevalgte fra Tasiilaq om, at de ikke har indflydelse længere.

Derfor finder jeg det meget vigtigt, at Tasiilaq bliver en kommune i sig selv.

Spørgsmålene kræves skriftligt besvaret indenfor ti (10) arbejdsdage. I tvivlsspørgsmål omkring oversættelsen skal der tages udgangspunkt i den grønlandsksproget version.